

Tisztel Államtitkár Úr!

Tisztelt Helyettes Államtitkár Úr!

Tisztelt Elnök Asszony, Elnök Úr, Alelnök úr!

Tisztelt Versenyzők, kedves Vendégek és Médiaképviselők!

A Nemzetközi Protokoll Szakemberek Szervezete nevében szeretettel köszöntöm Önöket a Protokolldesszert-verseny döntőjének napján.

Öröm és büszkeség számomra, hogy a tavaly született gondolat és ötlet mára realitássá vált és külön megtisztelő, hogy januárban Agrárminiszter úr elfogadta fővédnöki felkérésünket, egyúttal külön szeretném megköszönni, hogy a Honvédelmi Minisztérium és a Magyar Honvédség is támogatásukról biztosított bennünket.

„Több barátot szerezz a terített asztal, mint a józan gondolkodás” – mondta Publilius Syrus mintegy 2000 évvel ezelőtt. Valóban, a diplomáciai, az államközi és nemzetközi kapcsolattartásban fontos szerepet játszanak a hivatalos tárgyalásokat, találkozókat követő, vendéglátással egybekötött protokollalkalmak, ahol ünnepélyes hangulatban, a terített asztalnál lehet folytatni, elmélyíteni, vagy akár szélesíteni a hivatalos kapcsolatokat.

És mint olyan, ezen alkalmak szervezése során a menüsor helyes összeállítása egyaránt felelősség és művészet, egyszerre gasztronómiai- és protokollkérdés. Tekintettel kell lenni a személyes kérésekre, interkulturális különbségekre és vallási restriktiókra egyaránt, miközben célunk, hogy vendégeinknek meg tudjuk mutatni hazánk értékeit a gasztrodiplomácia eszköztárán keresztül. És ebbe a tányérdesszertek mellett a protokollajándékként csomagolható desszertek is beletartoznak. Hazánk vendéglátása világhírű, köszönhetően kiváló vendéglátó- és cukrászszakembereinknek.

A menüsor megkoronázása pedig maga a desszert.

A magas szintű rendezvényeken a tányérdesszert vizualitása és ízvilága lesz az utolsó élmény, amelyben vendégeinket részesíthetjük, és amely ízeket magukkal visznek, amelyekre leginkább emlékezni fognak, ezért különösen fontos számunkra, mint protokollszakemberek, hogy az idelátogató állam- és kormányfők, diplomaták, üzleti delegációk mind jó szájízzel gondoljanak a magyar vendéglátó partnerekre.

Ennélfogva az alapötlet, a gondolatiság az volt, és ahogyan ez a kiírásban is szerepelt, hogy min. 60%-ban magyar alapanyagok, azon belül a nemzeti értéként, Hungarikumként minősített alapanyagok felhasználásával készüljenek a desszertek.

Az elmúlt 15 évben személyesen is azt tapasztaltam, hogy az ideérkező, kiemelt külföldi vendégek a desszertjeink közül a kürtöskalácsot, a Dobos-tortát és az Eszterházy-tortát ismerik és azonosítják hazánkkal.

Most azonban nem a régit kell divatosan újragondolni, vagy újragombolni. Azt kértük, hogy a hagyományos, magyar ízvilágot jelenítsék meg értékes alapanyagokkal, a kor szelleméhez illeszkedve innovatív megjelenésben, tálalásban, hiszen a protokoll-desszertek lényege az, hogy először a szemet eteti és vizuálisan gyönyörködtet.

Híres emberekről, diplomatákról, állami vezetőkről elnevezett desszertek világszerte léteznek - tehát kiről másról nevezhetnénk el a Protokoll-desszert-verseny kategóriagyőztes alkotását, mint a legnagyobb magyarról, akinek szellemi öröksége is Hungarikum érték és akinek többek között a cukrász és a pezsgő szavainkat is köszönhetjük. A Magyar Kereskedelmi és Vendéglátóipari Múzeum igazgatója, dr. Török Róbert, aki most épp kiküldetésben dolgozik, felkutatta számunkra a hiteles kordokumentumokat és közzétette azokat az ízeket és alapanyagokat, amelyeket Széchenyi István kedvelt.

Bízom abban, hogy ma délután Széchenyi Tímea elnök asszony támogatásával a zsűri megválasztja azt az érdemes alkotást, mely viselheti e nevet, és amelyre a jövőben mindannyian büszkék lehetünk. Amely alkotást államfőknek, legyen a megnevezés elnök, köztársasági elnök, császár, király, királynő vagy herceg, valamint kormányfőknek, illetve diplomáciai képviselőknek: nagyköveteknek, konzuloknak és természetesen kísézőiknek, delegációiknak egyaránt kínálhatunk.

Szeretném tehát megköszönni szervezőtársaimnak, hogy lehetőséget láttak az ötletben és támogatásukról biztosítottak.

Köszönöm valamennyi versenyző cukrászmesternek, hogy időt, energiát nem kímélve neveztek erre a gasztrodipломáciai célú pályázatra és megörvendeztetnek bennünket a cukrászati műalkotásaikkal ezen a különleges napon, amikor lehetőségünk nyílik arra, hogy közösen, együtt írjuk a magyar gasztrotörténelem azon fontos fejezét, amelyben életre hívjuk hazánk Széchenyi-desszertjét.